

davant del cotxe. Per fi som a prop de Tombouctou! Decidim passar la nit allà mateix, sota les estrelles, perquè la ciutat és a l'altra banda del riu i depenem d'un transbordador per poder entrar a la llegendària ciutat.

Tombouctou és un punt de trobada entre dos mons. Des d'aquí els productes que arriben, a través del desert i els que les piragües porten des de l'Àfrica Negra s'intercanvien i es distribueixen. Antigament era, des de Tombouctou, d'on l'or del Sudan (terra de negres en àrab), les plomes d'estruç, la goma aràbiga i d'altres mercaderies exòtiques, arribaven fins a l'Europa Meridional. Tombouctou, ara atrapada pel desert, voltada de dunes i amb els carrers i les places envaïdes de sorra, encara conserva l'aroma del seu antic esplendor comercial. No podem veure les set portes d'or que, segons la llegenda, tancaven la muralla però podem contemplar encara les seves belles mesquites sudaneses (Yingareiber i Sankoré) i la important biblioteca islàmica. Tombouctou i Djenné han tingut un paper importantíssim en la conservació del saber Islàmic negre. Ara, quatre segles i mig més tard la ciutat resta aïllada de la resta del país i sembla una ciutat semiabandonada voltada pel desert. Les hortes d'abans, en les quals es cultivaven verdures, síndries, fruiters, tabac i cotó han desaparegut sota la sorra. Aquest gran centre d'irradiació cultural de l'Islam, ha estat declarat «Patrimoni de la Humanitat» en un intent de salvar la ciutat del desert. Una gran sequera a l'any 1973 va assecar, i va envair de dunes, el braç del Níger que arribava fins al mateix mercat urbà.

Joan Mundet

Mesquita de Tombouctou